

кия градецъ *Търново-Сейменъ*, разположенъ на една малка височина, на лѣвия брѣгъ на р. Марица. Тукъ на рѣката е направенъ единъ голѣмъ, хубавъ, желѣзенъ мостъ.

Минахме послѣдната българска станция — *Хебибчево*. Слънцето бѣше залѣзло и една мрачина покриваше всичко. И на насъ бѣ тягостно! Пѣснитѣ, „урата“, бѣха прѣстанали . . . Всички мълчахме при влизането ни въ Турция. . .

Тренътъ спрѣ на гара *Мустафа-Паша*. Прѣгледаха ни куфаритѣ и билетитѣ. Около трена и гарата се движаха доста войници, които съ голѣмо любопитство гледаха на насъ.

Въ 10 часа пристигнахме на *Одринската* гара. Тукъ имаше голѣма навалица. Зданието на гарата е голѣмо, хубаво и добрѣ освѣтлено. Минахме спокойно прѣзъ голѣмата навалица и съ *брички* отидохме въ града, който е на 7—8 километра далечъ отъ гарата.

Сутринята трѣгнахме да разглеждаме града. Прѣзъ тѣсни и криви улици отидохме въ *Валийското управление* (Окръжното управление). То е едно голѣмо, старо задние. Послѣ отидохме въ едно *занаятчийско* училище. Директорътъ на това турско училище ни разведе на всѣкъдѣ и показва изработенитѣ нѣща отъ ученицитѣ. Особено бѣха хубави рисункитѣ имъ. Имаше и други хубави прѣдмети, работени и изрѣзвани на дърво.

Ето ни и прѣдъ най-забѣлжителното здание въ г. Одринъ — джамията *Султанъ-Селимъ*. Тя е едно голѣмо и величествено здание. Градена е въ продължение на 300 години. Има четири